

Sygn. akt VIII Ns 785/12

POSTANOWIENIE

Dnia: 23 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR P. W.

Protokolant Anna H.

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z wniosku Prezydenta W.

przy udziale P. G.

o orzeczenie przepadku pojazdu

postanawia:

oddalić wniosek.

. Uzasadnienie

Prezydent W., działający jako starosta powiatu, wniósł o orzeczenie przepadku pojazdu marki F. o numerze rejestracyjnym (...), wskazując, że właścicielem samochodu jest uczestnik postępowania P. G..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 czerwca 2012 r. funkcjonariusz Straży Miejskiej wydał dyspozycję usunięcia pojazdu marki F. o numerze rejestracyjnym (...) z ulicy (...) we W., albowiem pozostawiono go w miejscu obowiązywania znaku wskazującego, że zaparkowany pojazd zostanie usunięty na koszt właściciela, tj. w miejscu postawienia znaku B-36 z tabliczką T-24.

(dowód: dyspozycja usunięcia pojazdu, k. 17.)

Pismem - dwukrotnie awizowanym przez Poczta Polską w dniach 27 lipca i 6 sierpnia 2012 r. – uczestnik postępowania P. G. został powiadomiony o fakcie usunięcia pojazdu i parking, na którym pojazd został umieszczony, a także został pouczone, że w razie nieodebrania pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia może zostać złożony do sądu wniosek o orzeczenie przepadku pojazdu na rzecz powiatu.

(dowód: pismo Straży Miejskiej wraz z dowodem doręczenia, k. 19-21.)

W dniu 3 września 2012 r. właściciel parking, na którym opisany powyżej pojazd został umieszczony, poinformował Straż Miejską we W., że pojazd ten nie został odebrany.

(dowód: pismo A. P. z 3 września 2012 r., k. 18.)

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 130a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz.U. z 2005 r., Nr 108, poz. 908 z późn. zm.), w stosunku do pojazdu usuniętego z drogi, w wypadkach określonych w ust. 1 lub 2, starosta występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia. Powołany przepis stosuje się odpowiednio, gdy w terminie 4 miesięcy od dnia usunięcia pojazdu nie został ustalony jego właściciel lub osoba uprawniona do jego odbioru, mimo że w jej poszukiwaniu dołożono należytej staranności (art. 130a ust. 10d Prawa o ruchu drogowym).

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że istniała ustawowa przesłanka do usunięcia pojazdu, gdyż pozostawiono go w miejscu obowiązywania znaku wskazującego, że zaparkowany pojazd zostanie usunięty na koszt właściciela (art. 130a ust. 1 pkt 5 Prawa o ruchu drogowym), czyli znaku B-36 z tabliczką T-24 (§ 28 rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych - Dz. U. z dnia 12 października 2002 r., Nr 170, poz. 1393 z późn. zm.). Dyspozycję usunięcia pojazdu wydała natomiast osoba do tego uprawniona, tj. strażnik miejski (art. 130a ust. 4 pkt 2 Prawa o ruchu drogowym).

Udział sądu w postępowaniu o przepadek pojazdu nie sprowadza się jednak wyłącznie do niejako automatycznego orzekania o pozbawieniu własności, lecz sąd, orzekając o przepadku rzeczy, bada merytorycznie wszystkie aspekty sprawy i wydaje orzeczenie o charakterze konstytutywnym (por. uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 czerwca 2008r., P. 4/2006, OTK ZU 2008/5A/76). Dlatego też w art. 130a ust. 10e Prawa o ruchu drogowym ustawodawca - chroniąc interesy właściciela pojazdu - nałożył na sąd obowiązek stwierdzenia nie tylko czy usunięcie pojazdu było zasadne, ale także czy dołożono należytej staranności w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru.

Wnioskodawca wykazał wprawdzie, że powiadomiono uczestnika postępowania o usunięciu pojazdu, pouczając go o skutkach jego nieodebrania. Nie przedstawił jednak żadnego dowodu, że uczestnik postępowania jest właścicielem pojazdu lub inną osobą uprawnioną do jego odbioru. Dowodem takim mogłaby być np. informacja z centralnej ewidencji pojazdów, w której gromadzi się dane o właścicielach i niektórych posiadaczach zarejestrowanych pojazdów (art. 80a ust. 2 Prawa o ruchu drogowym), obejmujące m.in. imię i nazwisko oraz adres zamieszkania (art. 80b ust. 1 pkt 5 Prawa o ruchu drogowym). Nie było przy tym żadnych przeszkód, aby uzyskać wskazane dane z centralnej ewidencji pojazdów, albowiem straż miejska jest jednym z podmiotów uprawnionych do ich uzyskania, o ile są one niezbędne do realizacji jej ustawowych zadań (art. 80c ust. 1 pkt 10a Prawa o ruchu drogowym).

Reasumując, stwierdzić należy, że wnioskodawca nie wykazał, aby w poszukiwaniu osoby uprawnionej do odbioru pojazdu, dołożono należytej staranności, co uzasadniało oddalenie wniosku.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 610⁶ k.p.c. oraz art. 130a ust. 10e Prawa o ruchu drogowym orzeczono jak na wstępie.